

ПРИНЦЪТ ПРИ КРАЛЯ НА ВЕТРОВЕТЕ

Превод от английски: Емилия Стаматова, 1996

chitanka.info

Това се случило в седемдесет и седмата земя, където водата се сипвала, а пясъкът се е леел. Кралят имал две много красиви деца, на които целият свят се възхищавал. Един ден те взели каляската и отишли да се повозят из градината. Изведнъж духнал вятър и малката принцеса изчезнала. Принцът останал сам. Върнал се той при стария крал:

— Скъпи ми татко, вече нямам сестра, тя изчезна от каляската.

Старият крал дал веднага пари на принца да тръгне с голяма войска из страната и да търси сестра си. Вървял принцът, вървял толкова дълго, че полека-лека цялата му войска го изоставила. Вече нямало какво да яде и той утолявал глада си с тревица. Вървял, вървял и стигнал до едно голямо море. Сред вълните плавала патица. Принцът снел от рамото си пушката и се прицелил в патицата.

А патицата крещи:

— Хей, момко, не стреляй! Ще ти се отблагодаря някой ден! Зная накъде си тръгнал, на прав път си, твоята сестра е в замъка на Вятъра.

Свалил принцът пушката си, метнал я на рамо и продължил по-нататък. Стигнал до голям мравуняк и започнал да го бодне с пръчка.

Най-старата мравка изпъзляла навън и рекла:

— Не събаряй дома ни, принце, той не ти пречи. Заобиколи го отдясно, а някой ден ние ще ти помогнем. Зная къде отиваш, на прав път си, сестра ти е в замъка на Вятъра.

Принцът заобиколил мравуняка и продължил пътя си. Но скоро вече нямало откъде да мине: пред него се издигала гъста гора. Той измъкнал сабята си и започнал да сече гъсталака, за да си проправи път. Сякъл дълго, докато стигнал до един голям пън, а в него имало кошер. От него излетяла пчела и рекла:

— Не отсичай моя дом, той не ти пречи! Заобиколи го отдясно, някой ден ще ти помогнем.

Принцът прибрал сабята си в ножницата. Продължил да върви: пред него вече се белее път. В далечината се издигал бяла планина, по нея нямало нито дръвче, нито камъче, била чиста и гола. На върха ѝ имало красив замък. Принцът се замислил как да се изкачи до него. Тръгнал и след като бил на средата, задухал вятър, който го отвял чак в долината. Принцът си рекъл: „Ще опитам още веднъж. Ще тръгна от едната страна и ще се подпирам на сабята си, за да се изкача горе и да намеря сестра си“.

Тръгнал нагоре, върви и гледа Кралят на ветровете седнал на прозореца и духа.

Кралят на ветровете веднага го познал и рекъл:

— Добре дошъл, принце! Дошъл си чак дотук заради сестра си, нали?

И както му говорел, Кралят на ветровете го грабнал и го отнесъл на брега на едно море. Свалил от пръста си пръстен и го хвърлил в средата на морето:

— Хайде, принце, ако ми донесеш пръстена на сутринта, можеш да отведеш сестра си.

Закрачил принцът по брега и заплакал, не знаел как да извади пръстена на Краля на ветровете. На разсъмване долетяла патицата, която той искал да застреля:

— Добри човече, иди да поспиш! Аз ще намеря пръстена до сутринта.

Като се събудил на сутринта принцът, погледнал ръката си и съзрял на пръста си пръстена. Отишъл при Краля на ветровете и му казал:

— Скъпи кралю, ето ти пръстена!

— Колко си умен, принце — рекъл Кралят на ветровете. — Как успя да го намериш? Както виждам ти си по-силен от мен. Ще опитам още веднъж!

Кралят на ветровете взел кофа с макови семена и я разсипал в кръг на голата земя.

— До сутринта ми събери всичко, принце, но не бива да липсва и едно семенце.

Седнал принцът и заплакал, плаче и събира семената. Но работата никак не му спорила. Изведнъж допълзели мравките, които той оставил живи в мравуняка.

Те му казали:

— Иди да поспиш, ние ще съберем всичко до сутринта.

На разсъмване принцът се пробудил и що да види: всички семена били събрани. Момъкът веднага повикал Краля на ветровете.

— Колко си сръчен — похвалил го пак Кралят на ветровете, — но ще ти поставя още едно изпитание: ако познаеш сестра си между дванайсет момичета, които ще си приличат като две капки вода, ще ти я дам.

И той наредил сестрата на принца сред единайсет момичета. Всичките били облечени в ярки дрехи, чиито цветове преливали и искрили и принцът просто се объркал. Изведнъж до ухото му зажужала пчелата, чийто дом той не разрушил.

Тя му прошепнала:

— Само следи накъде ще бръмча и на коя глава ще кацна. Това ще е сестра ти.

Принцът внимателно я заследил. Като видял, че пчелата кацнала на главата на едно от момичетата, отишъл до него, прегърнал го и рекъл:

— Това е сестра ми!

— Щом е сестра ти, стягай се и си вървете вкъщи. Явно ти си посилен от мен!

Кралят на ветровете дал на принца и пари, но принцът не ги искал. Той искал само сестра си.

Братът и сестрата се върнали вкъщи при стария крал. Той дори не успял да я познае, защото принцесата била доста променена.

Принцът се оженил. Принцесата — също.

И сигурно още живеят, ако не са вече умрели.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.